

PŘÍLOHA INFORMACÍ PRO ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU

časopisu Urbanismus a územní rozvoj

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2001

Částka 140 – čís. 369

Vyhláška MMR o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Nahrazuje vyhlášku č. 174/1994 Sb. Účinnost od 15. 2. 2001.

Částka 141 – čís. 372

Vyhláška MMR, kterou se stanoví pravidla pro rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění a nákladů na poskytování teplé užitkové vody mezi konečné spotřebitele. Účinnost od 1. 1. 2002.

Částka 144 – čís. 378

Nařízení vlády, kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí. Účinnost od 1. 1. 2002.

Částka 144 – čís. 380

Vyhláška MZem, kterou se stanoví seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami zemědělských pozemků. Nahrazuje vyhlášku MZem č. 215/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2002.

Částka 148 – čís. 393

Vyhláška ČSÚ, kterou se stanoví Program statistických zjišťování na rok 2002. Účinnost od 1. 1. 2002.

Částka 149 – čís. 396

Nařízení vlády o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení na opravy a modernizaci bytů. Účinnost od 9. 11. 2001.

Částka 155 – čís. 413

Vyhláška MDaS, kterou se mění vyhláška č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění vyhlášek č. 243/1996 Sb. a č. 346/2000 Sb. Účinnost od 1. 1. 2002.

Částka 158 – čís. 422

Vyhláška MŽP o vymezení zón ochrany přírody Chráněné krajinné oblasti Šumava. Účinnost od 30. 11. 2001.

VĚSTNÍK MŽP

Částka 11/2001

Sdělení sekretariátu rozkladové komise o některých správních rozhodnutích ministra životního prostředí:

č. 11/2001 – Řízení o odstranění stavby (vodního díla); týká se aplikace ustanovení § 60 odst. 2 a § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona:

Stavební zákon nedává možnost, aby řízení zahájené podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona bylo zastaveno podle ustanovení § 60 odst. 2 tohoto zákona. Stavební úřad je povinen po splnění zákonem stanovených podmínek stavbu buď dodatečně povolit nebo rozhodnout o jejím odstranění.

SOUDNÍ JUDIKATURA ve věcech správních

Z obsahu č. 5/2001

– č. 861 (z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 11. 2000, čj. 7 A 57/99-36). K vázanosti právním názorem soudu. Týká se § 250j odst. 3 o.s.ř. Z rozsudku vyplývá:

Správní orgán není při novém rozhodování po zrušení původního rozhodnutí vázán ve smyslu § 250j odst. 3 o.s.ř. jen tím právním názorem soudu, který byl vysloven jako důvod kasace. Vyslovil-li soud právní názor také o jiné (nedůvodné) námitce původní žaloby, je správní orgán vázán i takovým právním názorem a žaloba proti novému rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně uplatnit námitku, že takovou právní otázku posoudil správní orgán shodně jako v řízení původním.

Vázanost právním názorem soudu může být prolomena jen v důsledku nových skutkových zjištění nebo při změně právní úpravy.

– č. 868 (z rozsudku Krajského soudu v Hradci králové ze dne 13. 3. 2001, čj. Ca 142/99-31). Stavební povolení vydané ve sloučeném územním a stavebním řízení. Týká se § 32 odst. 3, § 39 a 66 stavebního zákona, § 4 odst. 1 a 2 a § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 132/1998 Sb. Z rozsudku vyplývá:

Při sloučení územního řízení se stavebním řízením (§ 39 odst. 3 stavebního zákona) nelze připustit, aby ve výsledném stavebním povolení bylo umístění stavby na stavebním pozemku věnováno méně pozornosti, než by tomu bylo v případě, kdyby byla obě tato řízení vedena samostatně. Proto musí být ve stavebním povolení ohledně umístění stavby stanoveny rovněž podmínky, jež svým obsahem patří do rozhodnutí o umístění stavby, tedy musí být jimi určeno i polohové umístění stavby a její odstupy od hranic pozemku a od sousedních staveb. Nestačí tu pouhý odkaz na projektovou dokumentaci stavby. Přitom si je nutno uvědomit, že pokud by stavebníkem připojená dokumentace stavby k žádosti o stavební povolení nebyla v souladu s podmínkami pro její umístění, nebylo by možno stavební povolení vydat. Nelze totiž na jedné straně po stavebníkovi vyžadovat, aby prováděl stavbu podle dokumentace ověřené stavebním úřadem (zastavovacího plánu), byla-li by taková dokumentace na druhé straně v rozporu s podmínkami pro umístění stavby obsaženými ve výroku stavebního povolení. Pokud by stavební povolení takového rozporné podmínky obsahovalo, nesplňovalo by základní zákonné požadavky kladené na individuální správní akty co do jejich určitosti a konkrétnosti.

- č. 876 (z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 1998, čj. 6 A 38/96-16). Obnova správního řízení jako mimořádný opravný prostředek nebo jako nápravný prostředek dozorčího práva. Týká se § 62 správního řádu a § 247 odst. 1 o.s.ř. Z usnesení vyplývá:

I. Návrh na povolení obnovy správního řízení (§ 62 a násl. spr. ř.), podaný osobou, která nebyla účastníkem takového řízení, je pouhým podnětem k výkonu dozorčího práva správním úřadem. Ani nesprávný procesní postup správních úřadů, které o takovém podání provedou obvyklé řízení a rozhodnou o něm, jako by návrh byl podán osobou k návrhu na obnovu legitimovanou, nečiní z takového podnětu mimořádný opravný prostředek.

II. Na výkon dozorčího práva správním úřadem není právní nárok; ten, jehož podnět nebyl shledán důvodným, nemůže tvrdit, že tím byl zkrácen na svých právech ve smyslu § 247 odst. 1 o.s.ř., a to ani tehdy, rozhodoval-li o tomto podnětu správní úřad procesně nesprávně jako o mimořádném opravném prostředku.

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 6/2000

Z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. března 2000 zn. Cdo 2053/98. K zásahu do vlastnického práva, vykonanému na základě stavebního povolení. Týká se § 126 odst. 1 občanského zákoníku a § 137 odst. 1 stavebního zákona. Z rozsudku vyplývá:

Právu vlastníka, který byl účastníkem stavebního řízení, ve kterém vnesl námítku vyplývající z jeho práva, o které si stavební úřad

učinil sám úsudek ve smyslu § 137 odst. 3 stavebního zákona, nelze v soudním řízení, ve kterém po vydání stavebního povolení uplatňuje totožnou námítku, poskytnout ochranu, neboť zásah do vlastnického práva, opírající se v tomto případě o stavební povolení, je třeba považovat za oprávněný.

Číslo 11/2001

Z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. srpna 2001 zn. Cdo 1528/2000. K povaze žaloby o určení důvodnosti námitek uplatněných ve stavebním řízení. Týká se § 80 písm. c) občanského soudního řádu a § 137 stavebního zákona. Z rozsudku vyplývá:

Žaloba na určení důvodnosti námitek vznesených ve stavební řízení, podaná u soudu na základě postupu stavebního úřadu podle § 137 odst. 2 a 3 StavZ, není určovací žalobou, kterou by bylo možno podřadit pod § 80 písm. c) OSŘ, ale je žalobou jinou v § 80 OSŘ neuvedenou. Jde o žalobu na určení právní skutečnosti, u níž není třeba prokazovat naléhavý právní zájem, protože byla učiněna v důsledku odkázání žalobce příslušným státním orgánem na základě zákonného zmocnění.

Číslo 12/2001

Z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. srpna 2001 zn. 28 Cdo 133/2001. K nutnosti specifikovat ve smlouvě o převodu nemovitostí jejich příslušenství. Neuvedení příslušenství a rozpor s právními předpisy jako podmínka pro vyslovení přechodu vlastnického práva. Týká se § 121 odst. 1 občanského zákoníku a § 8 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Z rozsudku vyplývá:

I. Při převodu vlastnictví sdílí příslušenství věci právní osud věci hlavní bez zřetele k tomu, jestli účastníci smlouvy v ní toto příslušenství přímo identifikovali.

II. Okolnost, že ve smlouvě o převodu nemovitosti s příslušenstvím nebylo příslušenství uvedeno, nelze hodnotit jako rozpor s právními předpisy ve smyslu § 8 odst. 1 zákona o úpravě vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 42

Nový kodex stavebního práva.

Informace zpracovaná na základě věcného záměru nového stavebního zákona, schváleného usnesením vlády č. 612 ze dne 20. 6. 2001.

JUDr. H. Neumannová, KÚ Olomouckého kraje: Nařízení okresního úřadu.

Autorka komentuje právní úpravu vydávání nařízení OkÚ, uvádí předpisy zmocňující k jejich vydávání (mj. stavební zákon, § 33), sankce za porušení povinností uložených nařízením OkÚ a dozor nad zákonností, příp. zrušení nařízení OkÚ. (Příloha)

Číslo 43

Mgr. J. Onisko, vedoucí oddělení MV ČR: Vzdělávání nejen povinností, ale i právem.

Informace o návrhu zákona o úředních územních samosprávných celků a o změně zákoníku práce, který byl v září 2001 předložen vládě.

Číslo 48

Studijní a vzdělávací program Institutu pro místní správu Praha v 1. pololetí 2002. (Příloha)

Číslo 49

Předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů k 1. 3. 2001.

NOVÁ PUBLIKACE

S. Adamec – J. Doležal – J. Kylarová: VZORY žádostí a jiných podání, rozhodnutí a opatření podle stavebního zákona. 4. aktualizované a rozšířené vydání 2002.

Vydala spol. s r.o. RHODOS, Vyšehradská 51, 128 00 Praha 2, Tel./fax: 02/2448 4580.

INFORMACE A STANOVISKA

K územní působnosti speciálního stavebního úřadu ve věcech místních a účelových komunikací.

(ze stanoviska Ministerstva dopravy a spojů, odboru pozemních komunikací, ze dne 21. 11. 2001, čj. 29415/01-1224)

Tuto otázku upravuje § 40 odst. 5 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Podle tohoto ustanovení vykonávají obce, v rámci své přenesené působnosti, funkci speciálního stavebního úřadu pro místní a veřejně přístupné účelové komunikace na stejném území, pro něž jsou pověřeny výkonem funkce obecního stavebního úřadu. Okresní úřady vykonávají tuto působnost pouze na území, které by nebylo pokryto tímto pověřením. Takovýto stav fakticky existoval v době vzniku zákona o pozemních komunikacích. Nyní však je, podle našich informací, celé území republiky pokryto působností jednotlivých obecních stavebních úřadů.

Pokud správní orgán není příslušný k rozhodnutí, je povinen, v souladu s § 20 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, věc postoupit k vyřízení příslušnému správnímu orgánu. Pokud by však v této věci již jako nepřislušný správní orgán rozhodnul, je třeba na takovéto rozhodnutí aplikovat některý z mimořádných opravných prostředků.

K § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. (OTP) – požárně nebezpečný prostor.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 1. 10. 2001 čj. K-417/01 a ze dne 6.12.2001 čj. K-587/01)

Podle ustanovení § 17 odst. 5 citované vyhlášky se stavebním pozemkem pro účely posuzování požárně nebezpečného prostoru rozumí pozemek, který zahrnuje zastavěnou plochu stávající nebo budoucí stavby a další nezastavěné plochy tvořící s touto plochou jeden funkční celek.

V požárně nebezpečném prostoru ve smyslu citovaného ustanovení existuje možnost přenesení požáru na stavby nebo jejich části, které jsou v něm umístěny, a to tím, že jsou vystaveny takovému množství tepla, při němž může dojít ke vznícení hořlavých látek, které tyto stavby nebo jejich části obsahují.

K rozšíření požáru nedochází, pokud v požárně nebezpečném prostoru nejsou stavby nebo v něm jsou pouze nehořlavé látky, popř. stavební konstrukce s odpovídající požární odolností (tj. takové konstrukce, které po stanovenou dobu odolávají účinkům požáru a mají nehořlavé povrchové úpravy). Cílem shora uvedeného ustanovení OTP, resp. stanovením odstupové vzdálenosti pro vymezení požárně nebezpečného prostoru, se sleduje ochrana veřejného zájmu, kterým je zamezení rozšíření či vzniku dalšího požáru.

V ustanovení o požárně nebezpečném prostoru jde především o ochranu stavby (budovy) a každý konkrétní případ musí být řešen tak, aby k ohrožení stavby nedošlo. Protože v požárně nebezpečném prostoru může dojít k přenesení požáru na sousední stavbu (budovu), mohou v něm být umístěny stavby (budovy) pouze tehdy, pokud mají alespoň tu část obvodových konstrukcí (tj. obvodových stěn nebo střech), která zasahuje do požárně nebezpečného prostoru, z nehořlavých hmot a zcela nebo částečně bez požárně otevřených ploch. *(Zcela nebo částečně požárně otevřená plocha je část obvodových konstrukcí, která nevykazuje požadovanou požární odolnost, např. okno zasklené tabulovým sklem).*

Je tedy zřejmé, že vlastník sousedního pozemku, pokud na jeho pozemek, resp. stavbu (budovu), zasahuje požárně nebezpečný prostor, je omezen výše uvedenou podmínkou vztahující se na obvodové konstrukce jeho stavby, popř. požadavkem situování této stavby mimo požárně nebezpečný prostor. Nicméně konečné řešení musí být takové, aby k ohrožení stavby, resp. staveb navzájem, nedošlo.

Na základě § 138a stavebního zákona a § 61 vyhlášky OTP je možné z ustanovení § 17 odst. 5 této vyhlášky povolit výjimku. Lze ji povolit ze závažného územně technického či stavebně technického důvodu, řádně specifikovaného, pro který nelze požadavek vyhlášky dodržet v plném rozsahu. Přitom je třeba respektovat podmínky norem požární bezpečnosti staveb, platných pro stavby umístěné v požárně nebezpečném prostoru (např. článek 10.2.3 ČSN 73 0802 Požární bezpečnost staveb – nevýrobní objekty). Připomínáme, že podle poslední revize této normy (účinnost od pro-

since 2000) se u staveb rodinných domů ve většině případů nestanovuje odstupová vzdálenost od střešních pláští.

Pokud požárně nebezpečný prostor posuzované stavby přesahuje hranici stavebního pozemku a zasahuje pouze do nezastavěného veřejného prostranství (ulice, silnice, náměstí apod.), jsou splněny požadavky uvedeného článku normy ČSN 73 0802 a případné povolení výjimky z ustanovení § 17 odst. 5 OTP by bylo možné.

Jestliže požárně nebezpečný prostor zasahuje nezastavěnou část sousedního pozemku, případné povolení výjimky se posuzuje podle

konkrétní situace a rozsahu či povahy možného ohrožení, podle vlivu na možnost zastavění pozemku a stavebně technického řešení budoucí zástavby a popřípadě i na omezení vlastnických práv. U všech posuzovaných záležitostí však výsledné řešení musí vždy zabezpečovat, aby případně hořící stavbou nebyla bezprostředně ohrožena stavba dotčeného souseda.

Možnost povolení výjimky z § 17 odst. 5 vyhlášky OTP se zpravidla posuzuje v případech, jedná-li se o sousední pozemek cizího (jiného) vlastníka, resp. o tu část pozemku, na které není umístěna stavba.